

Uskrsna poruka mons. Tome Vukšića, apostolskog upravitelja Vojnog ordinarijata

USKRSNUĆE ŽIVOTA ONIMA KOJI SU DOBRO ČINILI

Kršćani će ove godine, kao i prethodne, Uskrs dočekati i proslaviti u vremenu i okruženju, koje je obilježeno velikom ugrozom fizičkoga i duševnoga zdravlja i brojnim kušnjama koje iz toga proizlaze, a što pogađa doslovce cijeli ljudski rod. To obilježavanje Uskrsa – Velikoga dana, kako je u nekim dijelovima našega naroda nazivana ova svetkovina – čiji je sadržaj Isusova pobjeda nad svakim strahom i smrću, ovaj put dogodit će se u „Godini svetoga Josipa“. Nju je u Katoličkoj Crkvi proglasio papa Franjo i trajat će od 8. prosinca 2020. do istoga datuma ove godine. Učinio je to na sveti dan Bezgrešnoga začeća Blažene Djevice Marije, odnosno na 150. obljetnicu otkako je istoga datuma blaženi Pio IX. svetoga Josipa proglasio zaštitnikom Katoličke Crkve.

Problem pretvoriti u novu priliku

U pozadini odluke o „Godini svetoga Josipa“ baš u ovo vrijeme, osim što je poziv na oživljavanje pobožnosti prema ovomu Svecu, nalazi se također sadašnja kušnja u obliku pandemije. To papa Franjo jasno daje do znanja. Između ostaloga i zato što, kako kaže, u svetom Josipu svi mogu naći zaštitnika i uzor. Naime, iako je sveti Josip bio stalno u Isusovoj blizini i svakodnevno prisutan u njegovu životu, te iako sva četiri evanđelja Isusa nazivaju Josipovim sinom (Lk 4,22; Iv 6,42; usp. Mt 13,55; Mk 6,3), on bira biti čovjek u sjeni, ostaje neprimijećen, ponizno želi biti u službi, onaj koji djeluje iz drugoga plana. I redovito uspješno rješava teške životne probleme Isusa i njegove Majke. Zato u njemu svatko može naći zaštitnika, podršku i vođu osobito u trenucima poteškoća.

Sveto Pismo Josipa poimence spominje čak 14 puta ali ne navodi ni jednu njegovu izgovorenu riječ. Naspram tomu, spominje se, međutim, više puta njegovo odgovorno djelovanje. Tako, prema Svetom Pismu, on je svetac koji šuti i radi.

Velika je bila Josipova kreativna hrabrost, koja se isticala osobito u teškim situacijama, poteškoćama i kušnjama. On je bio običan drvodjelja, ali posve neobičan po tomu što je hrabro, s vjerom u providnost Božju, svaki problem znao pretvoriti u novu priliku. Naravno, prema mogućnostima, okolnostima i uvjetima.

Sveti Josip primjer protiv straha

Prema izvještajima evanđelja o Isusovu djetinjstvu, Josip je bio čovjek po kojemu je Bog očitovao i vršio svoju skrb na početku kršćanske povijesti spasenja. I zaista je pravo čudo na koji je sve način Josip, s vjerom u Providnost, u vrlo nezgodnim i opasnim situacijama hrabro i spretno spašavao Isusa i Mariju. Pobjeđivao strah i pronalazio rješenja.

U Betlehemu pronalazi jaslje i preuređuje ih kako bi Marija mogla roditi. Pred prijetnjama Heroda, koji hoće ubiti dijete Isusa, Josip organizira bijeg u Egipat. Potom je, sigurno je to, organizirao i život svete Obitelji u progonstvu. I to bez imetka, u tuđoj zemlji, među nepoznatim ljudima čiji jezik vjerojatno nije znao. A nije to kratko trajalo. Jer, iako evanđelja ne nude podatke o tomu koliko su Isus i cijela sveta Obitelj, kao prognanici i

izbjeglice, ostali u Egiptu, svakako se radilo o nekoliko godina, sve dok Herod nije umro. Kroz to vrijeme sveta Obitelj je imala konkretne potrebe i probleme kao i sve obitelji u progonstvu, slično kao i današnji migranti po svijetu, jer sve takve uvijek prati nesigurnost, nesreće i glad. A kad se nakon progonstva vratio u zavičaj, jer nisu bile prošle sve opasnosti, morao se još neko vrijeme skrivati u Nazaretu, daleko od rodnoga Betlehema ili slavnoga Jeruzalema. Pa i kad su Josip i Marija na povratku s hodočašća u Jeruzalem shvatili, da Isusa nema među rodbinom i drugim hodočasnicima, Josip je organizirao potragu. A kad su ga nakon tri dana našli u hramu, Marija mu, također u Josipovo ime, izriče poznati prijekor: „Otac tvoj i ja žalosni smo te tražili“ (Lk 2,48).

Bog je prisutan i djeluje po dobrim ljudima

Kreativna hrabrost, koja je krasila svetoga Josipa, je oznaka na koju je pozvan svaki čovjek tijekom cijeloga života, i osobito je važna kad se nailazi na poteškoće. Jer tada postoji ili opasnost da se ustukne i preda pred teškim problemima i izazovima. Ili da se kušnju shvati kao priliku za reagirati hrabro i tražiti rješenje. I da se pomaže drugima u potrazi za izlazom iz poteškoća. Ali također, da se prihvati savjet, utjehu i pomoć drugih. Sve s povjerenjem u providnost Božju. A iskustvo nas uči, da upravo u poteškoćama mnogi otkriju neke vlastite sposobnosti za koje nisu ni znali da ih imaju. Slično kao u životu ovoga Marijina zaručnika.

Crkva svetoga Josipa časti kao samozatajnoga i neumornoga sveca, koji je vrlo bliz životu običnoga čovjeka. Časti ga kao čuvara Otkupiteljeva, hranitelja svete Obitelji, zaručnika Marijina, zaštitnika Crkve, zagovornika za sretnu smrt te primjera i zagovornika radnika.

Vjerujemo da sveti Josip, svojim zagovorom, nastavlja štiti i pomagati također novu svetu obitelj, cijelu Crkvu koja je tijelo Kristovo, kao i svakoga njezina člana. Vjerujemo također da dragi Bog, u svojoj providnosti, i u sadašnjim teškim prilikama opasne zaraze šalje nove „josipe“, odnosno svoju pomoć po običnim ljudima koji, kao nekada sveti Josip, obično ne pričaju mnogo niti su na naslovnim stranicama, ali djeluju predano, samozatajno i skromno, i pokazujući veliku hrabrost i sposobnost dok se izravno izlažu opasnostima i velik problem pretvaraju u priliku za ljubav i solidarnost s ljudima u potrebi. To su liječnici i medicinsko osoblje, radnici u trgovinama, oni koji održavaju čistoću, redari, prijevoznici, policajci, volonteri, svećenici, redovnice, djedovi i bake, roditelji, učitelji i nastavnici, i mnogi drugi, koji ne siju paniku nego pronalaze rješenja, i primjer su strpljenja i odgovornosti.

Po njima Gospodin „podupire sve koji posreću i pognute on uspravlja“ i pokazuje da je On pravedan „na svim putovima svojim i svet u svim svojim djelima.“ Po njima „blizu je Gospodin svima koji ga prizivlju, svima koji ga zazivaju iskreno“ (usp. Ps 145,14-18).

Dok proslavljamo svetkovinu Isusova uskrsnuća, vjerujemo Isusovim riječima da „dolazi čas kad će svi koji su u grobovima, čuti njegov glas“. I da će izići oni „koji su dobro činili – na uskrsnuće života“ vječnoga (Iv 5,28-29). S tom Isusovom poukom, svim kršćanskim vjernicima želim sretan i blagoslovljen Uskrs, sa željom da svi ljudi, po našoj dobroti i svjedočenju, osjete Božju blizinu i pomoć i, zajedno s nama, ustraju na putu dobrote i posvećenja.

Sarajevo, uoči Uskrsa 2021. godine.

Don Tomo Vukšić
apostolski upravitelj Vojnog ordinarijata